

הנץ הבודד.

ישנה חברה, אתה התעופפו, ואילו לו לא היה אף אחד. הוא נשאר לבד כי אמו נפלה למלכודת ואף אחד לא לימד אותו את עובדות החיים.

בוקר אחד שם לב שישנה צפור אחרת בשטח שלו, הוא התקרב וראה שזאת נקבה של נץ. אל תשאלו אותי איך נץ מזהה נקבה, אינני יודע, יתכן שהיא מניעה את כנפיה בצורה שונה והוא הבחין בכך.

"שלום בת הנץ, איך לא ראיתי אותך מקודם?"

"הגעתי הבוקר, אך אני מתכוונת להסתלק, כי אין במקום הזה הרבה נצים." "אני הרי כאן, את יכולה להישאר ולהיות לי לחברה."

"אך אתה צעיר מדי, התוכל לבנות קן?" "את הקן שלי בנתה אמי, ולא היה לה מספיק זמן ללמד אותי איך בונים, כמובן

פעם היה נץ שעף בקלילות באוויר. מעופו היה מהודר ושלו "פלופ...פלופ...פלופ.." עשו כנפיו, והאוויר שהניען נתן לו תחושת רעננות נעימה. מן הגובה נראה ששלט על העולם והדברים שראה היו מעניינים ביותר. אך הוא הרגיש בודד מאוד, לא היה לו אף אחד, אתו יוכל להשתובב במעופו ולהתחרות בציד. בהיותו צייד היה יפה מאוד ואצילי. הוא ראה שלצפרים אחרות

אוכל ללמוד." בת הנץ הרהרה בדבר
ולבסוף החליטה להישאר, כי במקום הזה
היו הרבה לטאות. חוץ מזה הנץ הצעיר
היה ממש חביב. כך הם בנו יחד את הקן,
היא הטילה שתי ביצים ובקעו מהן נצים
קטנים. וכולם היו מאושרים להשתובב
בשמים ולצוד לטאות.